

II
58640

Pravilnik

o plačevanju taks v službenem uradovanju
samoupravnih uradov in ustanov katoliške cerkve
v kraljevini Jugoslaviji

58640

030050172

Pravilnik

o plačevanju taks v službenem uradovanju samoupravnih uradov in ustanov katoliške cerkve v kraljevini Jugoslaviji.

Na osnovi § 27., stavka 2. finančnega zakona za l. 1938/39. (Služb. Nov. 1938, br. 73/XXV, str. 445) predpisuje Predsedstvo škofovskih konferenc z odobrenjem pravosodnega in finančnega ministra Pravilnik o plačevanju taks za uradne posle katoliških cerkvenih oblasti, kakor sledi:

I. DEL.

Splošne odredbe.

Čl. 1.

Taksne pristojbine se plačujejo v cerkvenih kolkih v korist katoliške cerkve in služijo za kritje njenih osebnih in materialnih potreb.

Čl. 2.

Cerkvene kolke izdaja Predsedstvo škofovskih konferenc v zakoniti denarni vrednosti.

Čl. 3.

Vsaka plačana taksa v kolkih se prilepi na zadevni uradni akt in se mora predpisno uničiti. Uničenje se izvrši z uradnim pečatom zadevnega cerkvenega urada ali predstavnika oblasti. Povrh tega mora cerkveni uslužbenec, ki prvi vzame v delo zadevno vlogo, prekrižati kolek s črnilom.

Čl. 4.

Kolki morajo biti celi in nepoškodovani. Pokvarjeni in že rabljeni se ne smejo uporabljati. Tisti kolki, ki se slučajno pokvarijo in postanejo neporabni pred uporabo, se morejo zamenjati z novimi. Drugače jih mora manipulant plačati z gotovim denarjem. Odlok o zamenjavi pokvarjenih kolkov izdaja in izvršuje »Centralni ured za crkvene takse« v Zagrebu.

Čl. 5.

Centralni urad za cerkvene takse se sestavi pri Predsedstvu škofovskih konferenc v Zagrebu z dnem, s katerim ta Pravilnik stopi v veljavo. Ustroj in pravila za delo tega urada bo izdal poslovni odbor škofovskih konferenc.

Čl. 6.

Če ni v tarifi drugače določeno, se ne sme nobena stvar, ki spada pod cerkvene takse, vzeti v reševanje prej, dokler se ne plača predpisana taksa. Če je vloga prišla s pošto, brzojavno, brez takse ali s takso v nezadostni višini, ali če jo je podpisalo več oseb z zasebnimi interesi, pa brez takse za vsako od njih, se vloga vrne z n a v o d i l o m, da se predpisno kolkuje in plača strošek za opomin.

Če naslovljenec ni znan, se vloga spravi v arhiv in se ne uraduje, dokler se isti ne oglasi in ne plača takse.

Čl. 7.

Če je vlogo (pismeno) podpisalo več pravnih ali fizičnih oseb, ki se po naravi svojega razmerja do osnovnega predmeta imajo za eno osebo (družbeniki, zadružniki itd.), se plača taksa kakor da je vlogo podpisala samo ena oseba.

V vsakem primeru bo predstavnik cerkvene oblasti, urada ali sodišča, ki sprejme vlogo, spadajočo pod takse, zapisal na hrbtu akta, kako je bila oddana oziroma sprejeta, osebno ali po pošti, in s koliko takso opremljena.

Če se, izvzemši od odredbe tega člena, po naravi uradnega poslovanja mora izvršiti uradovanje, dasi taksa ni plačana (n. pr. disciplinska sodba), se opozori zavezana oseba, da takso plača. Če ostane opomin brezuspešen, se zaprosijo za posredovanje državne oblasti, v kolikor nima cerkvena oblast sama na razpolago drugih sredstev za terjatev (n. pr. ustavitev plače svojega uslužbenca).

Čl. 8.

Taksne vrednotnice kolkov so po 0.25, 0.50, 1.—, 2.—, 5.—, 10.—, 20.—, 50.—, 100.— in 250.— dinarjev.

Izdelovanje in prodajanje teh kolkov je izključna pravica Predsedstva katoliškega episkopata. Izdelovanje naroča na breme svojega proračuna Centralni urad za cerkvene takse pri Državni markarnici (tiskarni znamk) v Belgradu ali pri Tiskarni savske banovine v Zagrebu.

Razpečavanje kolkov na debelo vrši Centralni urad, ki oskrbuje vse škofe, škofje pa sebi podrejene urade in zavode, telesa in šole. Taksne vrednotnice se dajejo v komisijo, vsake tri mesece pa se pošilja denar z o b r a - č u n o m na isti način, kakor so bili kolki sprejeti.

Prodajalci morejo taksni material prodajati samo za g o t o v d e n a r. Ti prodajalci so škofijski ordinariati, župni uradi, upraviteljstva samostanov, kapitlji, cerkveni zavodi in šole. V tem primeru je prodaja pristojbinskih vrednotnic samostojno opravilo, ki je popolnoma ločeno od uradnega poslovanja, ki spada pod takse.

Taksne vrednotnice morajo prodajalci hraniti na varnem in suhem kraju vedno pod ključem. Kolki morajo biti v knjigi kolkov med listi, ki odgovarjajo po svoji numeraciji vrednosti kolkov.

Od prodanih kolkov ne gre uradom nobena provizija.

Izdelovanje in razpečavanje cerkvenih taksnih vrednotnic po nepooblaščenih osebah je kaznivo dejanje in se preganja po kazenskem zakonu. Škofovski konferenci se prepušča, da na predlog svojega poslovnega odbora določi zunanjo obliko, velikost in barvo kolkov.

Vsaka vrsta kolkov predstavlja posebno izdajo in se mora razlikovati po barvi ali po obliki ali po obojem od druge vrste. Centralni urad za cerkvene takse more po potrebi po odredbi Predsedstva katoliškega episkopata vzeti posamezne vrste kolkov iz prometa.

Kadar se spremeni oblika kolka ali kadar se ob kaki priliki katera vrsta pristojbinske vrednotnice vzame iz prometa, preneha taka taksna vrednotnica veljati od dneva, ki ga v zadevni objavi določi Centralni urad. Razpečevalci cerkvenih taksnih vrednotnic, ki imajo še kaj neprodanih taksnih vrednotnic tiste vrste, ki je bila vzeta iz prometa, jih morejo zamenjati z novimi ali drugimi taksnimi vrednotnicami v 90 dneh, računajoč od dneva, ko je razglašeno v uradnem listu episkopata (Katolički List), da je vrsta vzeta iz prometa.

Po tem roku se vrste, ki so vzete iz prometa, ne prejemajo nazaj. Tisti, ki so zamudili ta rok, morajo plačati Centralnemu uradu v denarju vrednost vseh kolkov, ki so vzeti iz prometa.

Čl. 9.

Nadzorstvo nad izdelovanjem in razpečavanjem taksnih vrednotnic ter pregled o dohodkih cerkvenih kolkov vrši Centralni urad za cerkvene takse.

Čl. 10.

Centralni urad za cerkvene takse pri Predsedstvu škofovskih konferenc vrši pregled v nadškofijskih in škofijskih uradih. Nadškofijski in škofijski uradi vrše pregled pri vseh drugih prodajalcih taksnih vrednotnic na svojem področju. Iz posebnih razlogov pa more Centralni urad izvesti pregled upravljanja v vsakem primeru in na vseh področjih.

Prodajalce kolkov pri župnih uradih in drugih ustanovah zunaj škofijskih sedežev pregledujejo dekani; dekanijske urade arhidiakoni ob priliki dekanijskih vizitacij. Pregledniku gre dnevnic 50 din in potni strošek. Ob kanonični vizitaciji vrši po vsem cerkvenem okraju pregled škof.

O vsakem pregledu nadzorni organ vpiše in podpiše v dnevnik kratko pripombo, kdaj se je pregled izvršil in kaj je bilo storjeno pri pregledu.

Delovanje Centralnega urada za cerkvene takse bo pregledovalo Predsedstvo škofovskih konferenc od časa do časa po svojem posebej poslanem organu. Za uradovanje gre temu organu dnevnic, odškodnina za stanovanje in vožnjo po odredbi Predsedstva škofovskih konferenc.

Privatnim osebam se ne dovoljuje prodajanje taksnih vrednotnic.

Čl. 11.

Cerkveni uslužbenec, ki prodaja kolke dražje, kakor je njihova vrednost, se bo kaznoval s petkratno globo od cene kolkov, ki jih je prodal proti predpisom. Če isto ali slično krivico ponovi, se bo krivec obtožil za prevaro po cerkvenem kazenskem zakonu pri pristojnem cerkvenem sodišču.

Cerkveni organi, ki izdajajo potrdila, spričevala in izpise iz uradnih knjig z manjšo takso kakor je predpisana ali brez nje, se bodo kaznovali s petkratno globo in bodo morali poravnati še izgubo v taksi.

Cerkveni organi, ki uporabijo že rabljeni kolek, bodo morali poravnati škodo v taksi in plačati še desetkratno globo.

Cerkveni organi, ki uporabijo pokvarjeni kolek, bodo poleg poravnave škode v taksi kaznovani še z desetkratno vrednostjo uporabljenega kolka.

Z organi, ki pri strankah, katere plačujejo taksne vrednosti po višini neposrednih davkov v smislu čl. 15. tega Pravilnika, uporabijo nižjo takso, se bo postopalo tako, da bodo morali poravnati škodo v taksi in plačati še petkratni iznos te škode.

Cerkveni organi, ki nepooblaščenim uporabijo prejeti denar za prodane taksne vrednotnice v svojo korist, se bodo obtožili zaradi poneverbe pri cerkvenih sodnih oblasteh.

Zaradi nemarnosti se bodo kaznovali od 30 do 500 din globe organi:

- a) ki na vlogo, ki je prosta takse, ne napišejo razlogov, zakaj je prosta;
- b) ki ne izvrše opomina po čl. 6. pri nekolkovanih ali nezadostno kolkovanih vlogah;
- c) ki ne izvrše uničenja taksnih vrednotnic, kakor je določeno v čl. 3. tega Pravilnika;
- d) ki taksnih vrednotnic skrbno in v redu ne hranijo po predpisih čl. 8.;
- e) ki ne vodijo po predpisih taksnih dnevnikov in drugih zapiskov, ki ne predlože pravočasno predpisanih obračunov ali pravočasno ne polože na pošti denarja s čekom za prodane taksne vrednotnice (čl. 8. Pravilnika);
- f) ki bodo sploh zanikrni v izpolnjevanju odredb tega Pravilnika.

Čl. 12.

Če bi krivde po čl. 11. zahtevale potrebo posebnih izdatkov (n. pr. pošiljanje preglednikov i. pod.), jih bo poravnal organ, ki bo sojen.

Kazni po čl. 11. se ne morejo odpustiti ali znižati.

Plačilo vse škode in kazni po tem Pravilniku, v kolikor se ne more poravnati z ustavitvijo plače uslužbenca, se bo izvršilo po rubežni administrativnih civilnih oblasti, če ima krivec kritje za to.

Čl. 13.

Za preiskavo in sodbo obtožencev po čl. 11. tega Pravilnika je pristojno metropolitansko oziroma škofijsko sodišče, kazenski oddelek, po kazenskem postopku, ki je za sodišča po cerkvenih kanonih merodajen.

Kazenski postopek se začne ali na osnovi zasebne tožbe ali zasebnega sporočila, ali na osnovi referata (kazenske prijave), ki ga vlože po uradni dolžnosti organi, ki vrše nadzorstvo nad vsem upravljanjem kolkov ali pregledniki.

Če se odkrije taksna krivda, ki zahteva kazen čez 5000 din, mora škofijsko sodišče odrediti po državnih sodiščih zavarovanje na imovino odgovornih oseb.

Čl. 14.

Vse po tem Pravilniku izrečene in plačane kazni v denarju gredo v korist škofijskemu penzijskemu fondu.

Čl. 15.

Od plačila taksnih vrednotnic se oproščajo:

- a) tiste osebe in ustanove, ki so oproščene od plačila državnih taksnih vrednotnic v smislu zakona o taksah z dne 30. III. 1911, čl. 5. (Kralj in člani kraljevskega doma, država in državne oblasti, ustanove in javni zavodi, zavodi pod državno upravo, društva Rdečega križa, Akademija znanosti);
- b) cerkvene oblasti in cerkvene ustanove, kakor tudi njihovi organi v izvrševanju poslov uradnega delokroga;
- c) branilec zakonske vezi, škofijski pravobranilec, branilec redovnih slovesnih zaobljub;
- d) revne osebe, če dokažejo s potrdilom občinskih oblasti, da plačajo oni ali varuh manj kot 60 din neposrednega davka na leto. Ta pravica se ne nanaša na tiste, ki sploh ne plačajo davka ali imajo kako drugo imovino ali dohodek, od česar ne plačujejo davka, pa bi na to neposredni davek znašal več kakor 60 din na leto.

V vsakem potrdilu mora biti naveden predmet ali spor, za katerega se zahteva ubožno spričevalo. Potrdilo ne sme biti starejše kot eno leto, razen v primeru, ko oblast, ki je potrdilo izdala, potrdi, da ni spremembe v imovinskem stanju.

Za izdajanje ubožnega spričevala je pristojna občinska oblast, na katere področju stalno prebiva oseba, ki zahteva spričevalo.

Občina je dolžna od vsakega prosilca vzeti na zapisnik, da prosilec nima druge kakega imetja ali dohodkov, ki bi presegali nad 60 din letnega davka.

Občinski organi so odgovorni po kazenskem zakonu za izdajanje lažnivih potrdil, ako bi izdali ubožno spričevalo:

a) osebi, ki nima pravice do potrdila po svojem imetju ali po vsoti davkov, ki jih plačuje v zadevni občini;

b) osebi, ki prinese neresnično izjavo o svojem imetju ali davku v kakem drugem kraju, če so občinski organi vedeli, da je izjava neresnična, ali se niso prepričali o tem.

Član hišne zadruge more dobiti ubožno pravico samo tedaj, če bi jo mogla dobiti pod omenjenim pogojem tudi zadruga, kateri pripada. Mladoletna oseba more dobiti ubožno pravico samo tedaj, če bi jo mogli dobiti tudi njeni starši.

Obveznost žene za plačevanje takse se določuje po davku živega ali umrlega moža, oziroma njegove zadruge ali zapuščinske mase. Če žena ne živi v zakonski skupnosti po razsodbi cerkvenega ali svetnega sodišča ali zaradi tekočega zakonskega spora po neuspešnem poskusu pomirjenja, ali če kot vdova ne živi od imetja svojega moža ali njegove zadruge ali mase po razsodbi sodišča, tedaj je merodajen za njeno taksno obveznost samo davek, ki pripada na njeno imetje ali njene dohodke.

Odredbe o ubožni pravici se ne morejo po pravilu uporabljati v primerih spregledov, ki jih podeljuje sv. stolica, apostolski nuncij ali krajevni ordinarij. V izjemnih primerih more ordinarij priznati oprostitev.

Višino davka overavlja na zahtevo cerkvene oblasti pristojna davčna uprava.

Vse tu razložene oprostitve so osebne.

Čl. 16.

Oproščajo se dalje:

a) predstavke, prijave (dostave) in druge vloge in njihove priloge, ki se v korist cerkve in njenih ustanov vložijo od katerekoli strani cerkvenim oblastem, telesom, korporacijam, zavodom, šolam in organom. Vendar zapadejo plačanju takse prijave (dostave) zoper duhovniške osebe in zoper cerkvene organe sploh. Izpis posameznih oseb, s katerim se išče ali obvešča po vprašanjih vere, cerkvene discipline, organizacije in administracije.

b) Prošnja za priznanje ubožne pravice. — Dalje: Vse vloge in vsi izdelki o stvareh vojnih invalidov, pokojnin in vračevanja iz vdovskih fondov duhovniških oseb in uradnikov cerkvenih uradov.

c) Prošnje, priloge in potrdila, ki se vložijo ali izdajo zaradi zbiranja podatkov za ugotovitev službenih let, za ureditev pokojnine in drugih pripadnosti državnih uslužbencev, vojnih invalidov, delavcev, ki so zavarovani po zakonu za zavarovanje delavcev, kakor tudi samoupravnih in cerkvenosamoupravnih uslužbencev in duhovnikov obeh vrst.

d) Izpisi iz župnijskih protokolov, ki jih zahtevajo upravne oblasti za izvedbo razdelitve zadrug. Prav tako izpisi, ki jih zahtevajo javni notarji za izvedbo zapuščinskih razprav. Enako izpisi, ki jih zahtevajo sodišča v kazenskem postopku, da se dožene starost delinkventa.

e) Prošnja, kakor tudi rešitev o predmetih za povrnitev plačanih cerkvenih taks, v kolikor so bile plačane proti predpisom ali v večji višini, kakor je določeno v taksni tarifi. Prošnja se pošlje v teku 90 dni, odkar je bil kolek plačan oblasti, pri kateri je bila taksa plačana.

O prošnjah za povračilo odloča Centralni urad za cerkvene takse. Povračilo se izvršuje v gotovem denarju v odgovarjajoči vrednosti. Cerkevne oblasti morajo v stvareh povračevanja hitro uradovati.

f) Dalje so proste od plačila kolkov predstavke s prilogami cerkvenih uslužbencev in duhovnikov obeh vrst v predmetu denarnih zahtevkov, ki jim pripadajo po službi.

Čl. 17.

Uradni spis, ki se tiče oseb, oproščenih od plačila takse po čl. 15. in uradnih poslov po čl. 16., se sestavi na navadnem papirju.

V vsakem primeru taksne oprostitve po čl. 15 in 16 bo cerkveni organ, ki izvršuje uraden posel ali rešuje uradne spise, na vsakem zadevnem spisu pripisal razloge oprostitve in navedel člen in stavek Pravilnika, ki to oprostitve predvideva.

Čl. 18.

Kadar je vloga že vzeta v delo, pa se spozna, da ne obstoje pogoji za taksno oprostitve po čl. 15 ali 16, in cerkveni organi niso odgovorni za dodatno plačilo, se zahteva od vložitelja plačilo takse z opominom po čl. 6. Če opomin ostane brez uspeha, se bo zahtevalo posredovanje oblasti.

Vloge cerkvenega značaja, ki so prišle iz inozemstva na naše cerkvene oblasti in sodišča, telesa, zavode, šole se taksirajo s taksno vrednostjo po naši tarifni številki.

Čl. 19.

Če se po odredbah tarife ravna taksa po višini davčne obveznosti, mora interesent priložiti predpisano potrdilo davčne oblasti o višini davka, sicer bo plačal takso, ki je predpisana za največjo davčno obveznost. Če mladoletnik ali mladoletnica prosita za kakšen spregled, morata oba prinesiti potrdilo o svoji davčni moči ali davčni moči svojih staršev, ker se taksa ravna po tistem davku, ki je večji.

Čl. 20.

Vsa navodila in pojasnila, ki jih Centralni urad za cerkvene takse izdaja v mejah in v duhu tega Pravilnika in njegove tarife za njuno uporabo, so obvezna za vse cerkvene oblasti, sodišča, telesa in organe.

Obvezna razlaga odredb Pravilnika in njegove tarife spada v izključno pristojnost episkopata.

Čl. 21.

Vse vloge in vsa potrdila in izpisi, ki se izdajajo od dneva, ko ta Pravilnik stoji v veljavo, so podvrženi cerkvenim taksam in njegovim odredbam.

Za začeta, pa še ne izvršena uradna dela upravne in sodne ali drugačne narave, za katere je po dosedanjih državnih zakonskih predpisih zadoščeno, se ne bo plačevala taksa po tem Pravilniku.

Čl. 22.

Ko dobi ta Pravilnik obvezno moč, prenehajo veljati vsi drugi predpisi o taksah za uradne posle rimskokatoliških cerkvenih oblasti v hierarhijskem in samoupravnem delokrogu.

Čl. 23.

Ta Pravilnik stopa v veljavo, ko se objavi v uradnem listu episkopata (Katolički list), in dobi obvezno moč 10 dni potem, ko je bil objavljen.

II. DEL.

Taksne pristojbine.

A) Splošne takse.

T. št. 1. Na vse pismene vloge ali na zapisnik dane prošnje, predstavitke, dovoljenja, izjave na spisih z zahtevami itd., razen tistih, ki so obremenjene s posebno večjo takso, brez ozira na število ali velikost pol, se plača v ime takse 10.— din

T. št. 2. Na vsako prilogo katerekoli vrste k vlogam po T. št. 1, kakor tudi priloge k pritožbi, tožbe in druge vloge, ki se taksirajo s kako drugo takso, a ne po taksi T. št. 1, 4.— „

1. Opomba. — Ta taksa se ne plača na tiste priloge, za katere je po tej tarifi predpisana kaka druga taksa.

2. Opomba. — Priloge se morajo taksirati tudi v tistem primeru, če so podvržene državnemu taksi.

T. št. 3. Na uradno izdana spričevala in potrdila posameznim osebam, razen tistih, za katere je predpisana posebna taksa poleg takse iz T. št. 1, se plača 20.— „

Opomba. — Na spričevala in potrdila, ki se izdajajo v obliki izjave ali pripombe na posameznih vlogah, se plača 20.— „

T. št. 4. Rešitve, odloki, razsodbe, obvestila in za rešitev vsake vrste itd., za katere ni predvidena kaka druga taksa, za vsak primer izvirnika 20.— „

Opomba. — Te rešitve se izdajajo samo na osnovi prošnje, ki je taksirana po T. št. 1.

T. št. 5. Za opomine, s katerimi se kdo poziva, da plača kako takso, ki bi jo bil dolžan plačati brez poziva 5.— „

Opomba. — Če omenjena oseba ne pošlje popolne takse, se uradni posel ne izvrši, opomin pa se vloži v spise.

T. št. 6. Za prepise uradnih aktov in listin brez overovljenja, za izpise iz blagajniških in drugih knjig, od vsake polne ali začete pol pole v izvirniku:

a) kadar prepis napravi prosilec sam 10.— „

b) kadar napravi prepis uradni organ 20.— „

1. Opomba. — Če je akt, katerega prepis se napravi, v tujem jeziku, se plačajo takse v trikratnem iznosu.

2. Opomba. — Te takse ne plačujejo uradne osebe (cerkvene, državne, samoupravne), katerim se izdajajo prepisi za uradno uporabo.

T. št. 7. Za potrdilo overovljenja podpisa, za potrdilo overovljenja prepisa, za vsako polo v originalu po 20.— „

1. Opomba. — Če se isto potrdilo oz. spričevalo napravi v več izvodih, se plača za vsak izvod posebna taksa.

2. Opomba. — Za overovljenja, izdana za uradno uporabo na zahtevo nadrejenega urada, se ne plača ta taksa.

T. št. 8. Za koledarski tekst zaradi tiska plača tisti, ki se obrne s prošnjo:

- a) za tekst, ki ga je sestavila cerkev 300.— din
- b) za primerjanje s cerkvenim izvirnikom in za popravek privatnih tekstov 200.— „

T. št. 9. Za oceno verskih učbenikov, molitvenikov, verskomoralnih knjig, ki jih pisatelji vložijo zaradi odobrenja (Imprimatur) ali priporočila, se plača taksa za vsak primerek 50.— „

B) Posebne takse.

I. Cerkvynosodne takse.

V zakonskih zadevah (can. 1960—1992).

T. št. 10. V zakonskih sporih, kadar gre za ničnost zakona (zakonske vezi) zaradi razdiralnega zakonskega zadržka; o prošnjah za razvezo izvršnega zakona po pavlinskem privilegiju ali o razvezi neizvršenega zakona (super rato non consummato), se plača v ime takse:

Za tožbo, prošnjo, odgovor, narok, razprave in vse posle do sodbe skupaj:

- a) če tožitelj ali prosilec plača neposrednega davka do 100 dinarjev 50.— din
- b) če plača od 100— 200 dinarjev 100.— „
- c) če plača od 200— 400 dinarjev 150.— „
- d) če plača od 400— 600 dinarjev 200.— „
- e) če plača od 600—1000 dinarjev 300.— „
- f) za vsakih nadaljnjih polnih ali začetih 1000 dinarjev še 50.— „

1. Opomba. — Ta taksa se mora plačati obenem z vložitvijo tožbe (prošnje) pri pristojnem cerkvenem sodišču ali ordinariju.

2. Opomba. — Listine, ki se prilože tožbi, morajo biti kolkovane po zadevni T. številki, ki jih taksira.

3. Opomba. — V razvezah sv. stolice super rato non consummato se plača še taksa za papežev reskript po can. 59, § 2.

Prav tako pri razvezi po pavlinskem privilegiju v smislu can. 1120—1125 in dalje.

T. št. 11. Prošnje za poveljavanje zakona, bodisi da gre za navadno poveljavljenje ali za poveljavljenje zakona v korenini, se taksirajo s polovico kolka iz T. št. 10 25—150 din in več

1. Opomba. — Taksa se plača skupno z vložitvijo prošnje.

2. Opomba. — Listine se morajo po predpisu taksirati.

3. Opomba. — Če poveljavljenje v korenini podeljuje sv. stolica, in ne od nje delegirani ordinarij, se mora poleg takse po T. št. 11 plačati še taksa za papežev reskript.

T. št. 12. Tožbe za ločitev od mize in postelje se brez ozira na to, ali gre za začasno ali trajno ločitev, taksirajo kakor tožbe za razrešitev zakonske vezi, torej po T. št. 10.

T. št. 13. Na prošnjo za obnovitev zakonskega spora ali za povrnitev, se plača 20.— din

1. Opomba. — Če se obnovitev ali vrnitev dovoli in se postopek nadaljuje, plača prosilec obnovitve takso po T. št. 10 ali 12.

2. Opomba. — Prav tako se plača taksa po T. št. 10 in 12 pri nanovo začetem sporu (nova causae propositio).

T. št. 14. Za vlogo, s katero se opravičuje izostanek od roka . . . 10.— din

T. št. 15. Za vlogo, s katero se zahteva odložitev roka 25.— „

T. št. 16. Na zahtevo ene zakonske stranke, da se drugi stranki postavi zastopnik, ker se noče ali ne more udeleževati v zakonskem sporu:

a) na prošnjo in rešitev 15.— „

b) na oglas v uradnem listu brez ozira na število 50.— „

c) na pooblastilo poleg državne takse 15.— „

T. št. 17. Na protitožbo toženca proti tožitelju ali na tožbo tretjega, katerega korist je z obsodbo drugih oškodovana, se plača taksa po T. št. 10.

T. št. 18. Na iterlokutorno sodbo, s katero se rešuje incidenčni spor, se plača taksa 20.— „

T. št. 19. Na prošnjo za povratek sodbe zaradi pisarniških napak v prepisovanju, v navajanju dejstev, v računih in sličnih stvareh 20.— „

T. št. 20. Za priziv na drugo instanco 50.— „

Za priziv na tretjo instanco 100.— „

T. št. 21. Za ničnostno pritožbo ali drugo 25.— „

T. št. 22. a) Ugovori, ki z a v l a č u j e j o pravdo (nepristojnost sodišča, sumljivost sodnika, izključitev tožitelja itd.) 25.— „

Opomba. — Ti ugovori se morajo staviti, preden se je toženec spustil v pravdo (can. 1631).

b) Peremptorični ugovori (litis finitae, rei iudicatae), da je stvar že razsojena ali da je sklenjena poravnava 25.— „

Opomba. — Peremptorični ugovori simpliciter (da je nastalo zastaranje itd.) se stavljajo v pravdi sami in se rešujejo kot incidenčni spori in ne zapadejo posebni taksi.

T. št. 23. Za razrešitev zaroke po škofu se razen takse po T. št. 1 plača še taksa za odlok 50.— „

Opomba. — Če je povzročitelju razrešitve zaroke ali zakonskega spora priznana pravica oprostitve, se taksa tudi tedaj ne plača, če izpade odlok zanj nepovoljno. Plačati pa mora nasprotna stranka, če ji ni priznana ubožna pravica, predpisano takso, kadar se zakon ali zaroka razreši na njeno škodo.

V predmetih cerkvenih deliktov po rednem sodnem ali izvensodnem kazenskem postopku (can. 1933—1959; 2142—2194).

T. št. 24. a) Bodisi da kdo naznani svetnega človeka zaradi herezije, odpada od krščanstva, simonije, kršitve spovedne molčečnosti, onečaščenja zakramenta, nezadostitve velikonočne spovedi (strogo cerkveni delikti); bodisi da svetnega človeka ali duhovnika kdo naznani zaradi tako imenovanih mešanih deliktov (delicta mixta) kakor so svetoskrunstvo, kriva prisega, čarovništvo, oderuštvo, uboj ali pohabljenje, tatvina, nečistovanje, ali to samo tedaj, če svetno sodišče ne uraduje (can. 1933,

§ 3) itd.; bodisi da tožitelj naznani duhovnika ali redovnika zaradi žalitve in prekršitve cerkvenih kanonov ali samo zaradi poskusa njihove kršitve, plača vložitelj tožbe za vse preiskovalno postopanje in sojenje do sodbe ob priliki vložitve tožbe ali prijave 25.— din

b) kadar dvigne tožbo škofijski pravobranilec (promotor iustitiae), kar se zgodi, ko je delikt javen in očiten, plača oseba, ki je s sodbo proglašena za krivo ali je oproščena zaradi pomanjkanja dokazov 50.— „

T. št. 25. a) Za sodbe, ki jih izreče sv. stolica, se plača taksa, ki jo ona zahteva. Če sv. stolica delegira kako metropolitansko ali škofijsko sodišče, se plača za sodbo 100.— „

b) V procesu kanonskega opomina (can. 2309), kadar ni koristil očetovski opomin, § 3, se plača 25.— „

c) V procesu, kjer se zahteva odstranjenje ali premestitev župnika po can. 2147—2167, se plača na razsodbo 30.— „

d) V postopku proti klerikom, ki so se pregrešili zoper dolžnost rezidence (can. 2168), se plača na sodbo 50.— „

e) V prestopku zaradi sumnje o konkubinatu se plača na sodbo 50.— „

f) V postopku klerika, ki zanemarja dolžnosti službe, se plača na sodbo (can. 2182) 50.— „

g) Za odlok o suspenziji ex informata conscientia (can. 2186) plača krivec 50.— „

V predmetih cerkvenih deliktov po izrednem sumarnem sodnem postopku.

T. št. 26. a) V procesu, ko gre za sodbo v stvari krivoverstva, shizme (can. 2314), bodisi da je obdolžen ali osumljen svetni človek ali klerik, se plača na sodbo 50.— „

b) na sodbo v procesu proti veri (zloraba sv. hostije, bini- ranje brez razloga, kletev, kriva prisega, kdor trguje z mašnimi intencijami, kdor ne bere po eno mašo na po- samezno intencijo, kdor odpošilja zmanjšane mašne štipe- ndije, kdor izvrši svetoskrunstvo ali greši s praznoverjem, kdor manipulira z nepristnimi relikvijami, kdor blago- slovljene stvari dražje prodaja, kdor mrliča ali grobove oskruni, kdor cerkve, grobove ali posode onečašča, kdor torej greši proti can. 2330—2329, plača na sodbo 50.— „

c) na sodbo zaradi žalitve cerkvene oblasti, oseb ali cer- kvenih stvari v smislu can. 2330—2349 se plača 50.— „

d) na sodbo tožbe proti življenju, svobodi, lastnini, dobremu imenu in nramnosti v smislu can. 2350—2359 se plača 50.— „

e) na sodbe zaradi ponarejanja apostolskih pisem ali uradnih izpisov iz matic ali uradnih aktov škofijske kurije po can. 2360—2363 se plača 50.— „

f) na obsodbe zaradi prestopkov pri podeljevanju ali pre- jemanju zakramentov (can. 2364—2375), zlasti sv. reda in sv. pokore (sollicitatio ad turpia in sede confessionali), se plača 100.— „

- g) na sodbe zaradi zanemarjanja kleriške in redovniške dolžnosti (can. 2376—2389) se plača 100.— din
- h) za sodbe zaradi podeljevanja, sprejemanja ali opuščanja cerkvenih časti, služb in beneficijev proti can. 2390—2403 (n. pr. simonija), se plača 100.— „
- i) na sodbe zaradi zlorabe uradne oblasti ali službe (samovoljno poviševanje cerkvenih taks itd.) v smislu can. 2404 do 2414 se plača 100.— „

Posebni postopek za pobijanje veljavnosti sv. reda.

T. št. 27. Ta sodba se ravna po T. št. 10 tega tarifno-pristojbinskega Pravilnika.

V pravnih ali drugih predmetih v patronatskih, beneficalnih stvareh in cerkvene imovine.

- T. št. 28.** a) Če cerkveni patron v smislu can. 1465 pošlje pritožbo na sv. stolico preko ordinarija, ker ni bil sprejet tudi drugi njegov predlaganec, se vloga kolkuje s 100.— „
- b) Če patron zaprosi ordinarija za odpoved od patronskih pravic v smislu can. 1451, § 2, oz. can. 1470, se plača rešitev, potem ko je zadostil svojim obveznostim 200.— „
- c) Če je patron obsojen po škofu zaradi simonije, apostazije, herezije ali shizme, ali ker si je uzurpiral cerkvene pravice, ali ker je svojega beneficiata ali sam ali po kom drugem dal ubiti ali pohabiti, plača na sodbo 100.— „
- d) Če je patron zapadel cerkveni cenzuri ali je po cerkveni obsodbi proglašen za zloglasnega (infamis) (n. pr. tisti, ki se je civilno poročil), plača na sodbo 100.— „
- T. št. 29.** a) Če nastane pravda v zadevi rezdelitve beneficalnih dohodkov pro rata temporis, pa izreče sodbo škofijsko sodišče za civilno-cerkvene zadeve ali razsodnik, se plača za odlok 100.— „
- b) če nastane pravda glede cerkvenega ali nadarbinskega inventarja, se plača na razsodbo 100.— „
- c) na sodbe glede investicij plača tista stranka, ki izgubi 100.— „
- T. št. 30.** Na odlok o smrti enega od zakoncev ali za pozakonjenje otroka se plača 50.— „
- T. št. 31.** a) Na vse pritožbe, ki se vložijo za rešitev ali za razsodbo cerkvenim sodiščem, brez ozira na značaj postopka, se plača 50.— „
- b) na pritožbe proti upravnim rešitvam in razsodbam cerkvenih oblasti, teles in organov, s katerimi je prizadeta zasebna korist tistega, ki se pritoži, se plača 25.— „

II. Cerkenopravne takse.

- T. št. 32.** a) Na izpise iz matičnih knjig (krstni, mrliški, samski, poročni listi) se plača taksa 10.— „
- b) za rodbinske pole in rodovnike se plača za prve tri osebe po 10.— „
- za vsako nadaljnjo osebo po 5.— „

Opomba. — Rodbinske pole, ki se izdajajo ob preselitvi iz ene župnije v drugo, ne spadajo pod takse.

T. št. 33. Na odpustnico za poroko v tuji župniji se plača kolek za 10.— din

T. št. 34. V ime takse za sledeče primere za d e k r e t o postavitvi se plača:

1. za kooperatorja, vikarja ali kaplana	20.—	din
2. lokalnega kaplana	30.—	„
3. vikarja adjutorja	40.—	„
4. vikarja ekonoma	40.—	„
5. župnika	80.—	„
6. dekana in prebendarja stolne cerkve	100.—	„
7. za častnega konzistorialnega svetnika	50.—	„
8. za pravega konzistorijalnega svetnika	80.—	„
9. za častnega kanonika	100.—	„
10. za pravega kanonika	200.—	„
11. za pomožnega škofa	300.—	„
12. za škofa koadjutorja	300.—	„
13. za nadškofa koadjutorja	300.—	„
14. za škofa ordinarija	400.—	„
15. za nadškofa ordinarija	1000.—	„
16. za kardinala	2000.—	„
17. za opata ali apostolskega protonotarja	200.—	„
18. za vsako drugo odlikovanje, ki ga podeli sv. stolica	100.—	„

Opomba. — Ta taksa se plačuje poleg državne takse, ki je predvidena za službene odnose po veljavnih predpisih.

T. št. 35. Uradniki in duhovniki, ki so nastavljeni pri ordinariatu, pri zakonskih sodiščih, pri cerkvenih zavodih, kakor so: velika in mala semenišča, bolnišnice, sanatoriji, šole itd., plačajo o d d e k r e t a 50.— „

Opomba za tarifno številko 34 velja tudi tu.

T. št. 36. a) Vseučiliški profesorji ob imenovanju za izrednega ali javnega rednega profesorja na dekret o kanonični misiji . . . 100.— „
 b) profesorji srednjih in njim sličnih šol od dekreta o kano- nični misiji 50.— „
 c) veroučitelji na meščanskih in drugih šolah 30.— „

1. Opomba. — Taksa pri premestitvi iz ene župnije v drugo pri dušnopastirski duhovščini se plača prav tako kakor pri postavitvi.

2. Opomba pri tarifni št. 34. velja tudi tu.

T. št. 37. V ime takse se plača:

1. za indekse vsakega polletja	10.—	„
2. za semestralna spričevala konfesionalnih šol	20.—	„
3. za spričevala o mali maturi	50.—	„
4. za spričevala o veliki maturi	100.—	„
5. za absolutorij, izdan po vseučiliških študijah	150.—	„
6. za spričevala kaplanov (vikarja kooperatorja) po kan. 130	25.—	„
7. za spričevala o župnijskem izpitu	50.—	„
8. za spričevalo privatnega učenca po končanem izpitu	20.—	„
9. za spričevala po popravnem izpitu od predmeta	10.—	„
10. za spričevalo pri prestopu iz ene šole v drugo	20.—	„
11. za spričevala odpuščenih dijakov iz šole s pravico, da dela letni izpit iz predmeta	10.—	„

Opomba. — Za duplikate se plača ista taksa.

T. št. 38. Za potrdila ali priznanice, s katerimi se potrjuje prejem kake vsote ali predmeta v svojem imenu ali v imenu koga drugega, se plača p o l e g d r ž a v n e takse:

1. do 100 din	0.25 din
2. od 100 do 500 din	0.50
3. od 500 do 1000 din	1.— „
4. čez 1000 din še 2 din od tisoč.	

T. št. 39. Za vsako ponudbo pri ponudnih dražbah se plača poleg državne takse iz tarifne št. 25 zakona o taksah 50.— din. Tisti, ki je izdražil, plača takso od izdražene vrednosti do 1000 din 2%, od 1000 din do 5000 din 1.5%, a čez 5000 din 1%.

T. št. 40. a) Za licitacije o nakupu in prodaji ali dajanju v zakup (najem) ali za popravila ali nove zgradbe, ki se vrše po javnih ponudbah, se plača za licitacijski zapisnik od vsakega ponudnika 5.— din

b) za licitacije premočnin ob smrti beneficiata se plača taksa iz T. št. 39.

1. Opomba. — Za vsak posel, in to: a) za prodajo premočnin od izdražene vrednosti se plača državna taksa iz T. št. 81, 1%;

b) za prodajo nepremičnin od prometne vrednosti, če je večja od izdražene vrednosti, državna taksa T. št. 12, 4%;

c) za dajanje v zakup od izdražene vrednosti, državna taksa po T. št. 14, 1%.

2. Opomba. — Če se nakup, kupnina, prodaja, dajanje v zakup, popravila ali nove zgradbe vrše brez licitacije, dobavitelj, kupec, oz. zakupnik ali podzakupnik plača na dogovorjeno vsoto takso iz postavke T. št. 39 poleg državne takse na zadevni pravni posel.

T. št. 41. Na prošnjo, da se uniči licitacija v primeru T. št. 39 ali

T. št. 40 po izlicitirani vrednosti do 500 din	20.— „
čez 500 din	50.— „
za vsak nadaljnji 1000 din, polni ali začeti	10.— „

T. št. 42. Za odobrenje kopiranja načrta, ki se nahaja pri cerkvenih oblasteh, kadar to kopiranje zahteva privatna stranka, poleg poravnave stroškov kopiranja, se plača 50.— „

T. št. 43. a) Za zahtevo tehničnega pregleda, kjer ni vprašanja o konstatiranju zaslužka 50.— „

b) za vsako zahtevo tehničnega pregleda, kadar se zgradba kot dovršena izroči namenu (kolavdacije in superkolavdacije) se plača od skupne vrednosti dela do 10.000 din . .	20.— „
od 10.000 do 50.000 din	50.— „
od 50.000 do 100.000 din	100.— „

za vsak nadaljnji začeti ali polni tisoč dinarjev še 0.50 din.

c) vsak tehnični pregled popravila zgradbe po vrednosti dela, kakor v točki b).

T. št. 44. a) Zapisnik o prestopu iz ene veroizpovedi v drugo, ki sta zakonito priznani, se plača 20.— „

b) na zapisnik o poskusu pomirjenja sprtih zakoncev 10.— „

c) na pogodbe o veri otrok, izdane pri mešanih zakonih 25.— „

T. št. 45. a) Spregled oklica (vsakega posebej)	20.—	din
b) spregled mladostnosti	50.—	„
c) spregled razdiralnega zadržka različne vere	250.—	„
d) spregled oviralnega zadržka mešane vere	50.—	„
e) odlok v zadevi ugotovitve smrti vojakov, padlih ali pogrešanih v vojski, v namen ponovne ženitve vdove	50.—	„
f) spregled krstnega in samskega lista za poroko	20.—	„
g) spregled razdiralnega zadržka:		
1. I. kolena sorodstva ali svaštva	100.—	„
2. II. kolena sorodstva ali svaštva	50.—	„
3. III. kolena sorodstva ali svaštva	25.—	„
T. št. 46. a) Za dovoljenje krsta na domu	30.—	„
b) za dovoljenje blagoslovitve novih zvonov, križevih potov itd.	10.—	„
c) za celebret	10.—	„
d) za diplomu župnijskega izpita	25.—	„
e) za spričevala o izpitih po kan. 130.	10.—	„
f) za spričevalo o izpitu za jurisdikcijo	10.—	„
g) za odpustnico iz ene škofije v drugo	50.—	„
h) za razrešnico pri polaganju cerkvenih računov	10.—	„
i) za dovoljenje ali spričevalo o ustanovitvi bratovščine ali društva K. A.	30.—	„
j) za listino o posvetitvi cerkve	50.—	„
k) za listino o posvetitvi premičnih oltarjev, cerkvenih posod	25.—	„
l) za dovoljenje biniranja ali maševanja	25.—	„
m) za dovoljenje blagoslovitve križa ob cesti	10.—	„
n) nove šole	20.—	„
o) gasilne brizgalne	25.—	„
p) gasilskega ali drugega doma	30.—	„
r) nove zastave, kipa ali slike	20.—	„
s) nove cerkve ali kapele	40.—	„

T. št. 47. Na prošnjo za dovoljenje pokopa samomorilca 50.— „

T. št. 48. Za stvari, odloke, sodbe, ki niso predvidene v tej tarifi, se plača taksa po odredbi pristojne cerkvene oblasti, a po soglasnosti pravosodnega in finančnega ministra.

V Z a g r e b u, dne 10. maja 1938.

Ta pravilnik je na osnovi § 27. st. 2. finančnega zakona za l. 1938/39 predpisalo Predsedstvo škofovskih konferenc dne 10. maja 1938 pod št. 158/BK/38, potrdilo ga je pravosodno ministrstvo pod št. 53351/38 z dne 18. junija 1938 in pod št. 86507/38 z dne 10. septembra 1938 in finančno ministrstvo pod št. 23623/38 z dne 14. julija 1938 in št. 30215 z dne 16. septembra 1938.

Ta Pravilnik je bil objavljen v *Katoličkem listu* dne 10. novembra 1938, br. 45, in je po čl. 23. dobil obvezno moč dne 20. novembra 1938.

Škofijski ordinariat v Ljubljani, dne 17. decembra 1938.

Štev. 6173.

Pravilnik o cerkvenih kolkih;
razglas.

Župnim in matičnim uradom ljubljanske škofije!

V snislu sklepa škofovskih konferenc je predpisalo Predsedstvo v sporazumu in z odobrenjem državnih oblasti

Pravilnik

o plačevanju taks v službenem uradovanju samoupravnih uradov in ustanov katoliške cerkve v kraljevini Jugoslaviji.

Ta Pravilnik, ki je po določilu čl. 23 stopil v veljavo dne 20. novembra 1938, je objavljen v Ljubljanskem Škofijskem listu z dne 13. decembra 1938, št. 11—12, na str. 109—122, in je s tem dobil obvezno moč na področju ljubljanske škofije.

Glede razpečavanja cerkvenih kolkov se daje naslednje navodilo:

1. Razpečavanje cerkvenih kolkov je za našo škofijo poverjeno pisarni škofijskega ordinariata v Ljubljani.

2. Ta pisarna dobiva potrebno število in vrsto kolkov od Centralnega urada za cerkvene taksne marke v Zagrebu, s katerim dela obračune na tri mesece.

3. Pisarna škofijskega ordinariata kot prodajalec (glej čl. 8, al. 4 Pravilnika) dostavlja cerkvene kolke župnim oz. matičnim uradom (in ostalim institucijam) po naročilu, ki točno označi število in vrsto kolkov in le **proti gotovini**, ki jo dotični urad **obenem** z naročilom dostavi pisarni škofijskega ordinariata

Za naročila bo služila posebna tiskovina, ki se bo dostavila vsem župnim uradom; za pošiljanje denarja pa se uporabljajo izključno samo čekovne položnice škof. ordinariata št. 10.457 z označbo na srednjem delu: »Kolki«.

Naročene kolke bo odposlala pisarna škof. ordinariata takoj, ko prejme zanje odgovarjajočo vsoto denarja.

4. Župni uradi kot prodajalci dajejo cerkvene kolke na dokumente, prošnje itd. v smislu Pravilnika prav tako **samo proti plačilu gotovine** od stranke.

5. Župni uradi so dolžni, da naroče zadostno število posameznih vrst kolkov, kolikor jih potrebujejo za en mesec oz. največ za tri mesece. Ni primerno naročati preveliko število kolkov, ker se naročilo po potrebi lahko večkrat obnovi. To velja predvsem za kolke po 50, 100 in 250 dinarjev, ki se redko rabijo in ki jih more dotični urad v primeru potrebe posamezno naročiti pri škof. ordinariatu.

6. Posebno se poudarja, da se morajo vse vloge, ki se dostavljajo škofijskemu ordinariatu za rešitev in ki spadajo pod taksiranje cerkvenih kolkov, opremiti s kolki že pri župnih uradih. V nobenem primeru ni dovoljeno dostavljati tak akt, ki mora biti kolkovan, ordinariatu v rešitev brez prilepljenega cerkvenega kolka in za kolke istočasno pošiljati denar ordinariatu.

7. Vsi manipulanti s cerkvenimi kolki so dolžni točno proučiti Pravilnik o plačevanju cerkvenih taks zaradi pravilnega taksiranja dokumentov, vlog itd. tako z ozirom na odgovornost kakor z ozirom na kazni, ki so predvidene za neizvrševanje ali izigravanje Pravilnika o cerkvenih taksah.

8. Dolžnost pristojnih dekanov je, da ob obisku posamezne župnije, a posebno ob dekanijski vizitaciji, točno pregledajo in ugotove, če se v župnem uradu pravilno uporablja Pravilnik o cerkvenih kolkih. Vsako nepravilnost morajo takoj sporočiti škofijskemu ordinariatu in v vizitacijskem poročilu poročati pismeno o tem predmetu.

9. Ob predaji temporalij župnije morajo v predajnem zapisniku posebej ugotoviti, če je bilo dotedanje uradovanje v skladu s Pravilnikom o cerkvenih kolkih. Kolki, ki so preostali, ostanejo v župni pisarni za uporabo nasledniku. Prodajanje kolkov po zasebnih laičnih osebah je izključeno.

10. Kolki naj se hranijo na varnem in suhem kraju, najbolje v cerkveni blagajni, da bodo varni pred krajo, zlouporabo, ponarejanjem in propadanjem.

11. Posebej se pripominja, da ostanejo še nadalje v veljavi:

- a) pisarniške župnijske takse za izdajanje matičnih izpiskov, dokumentov itd. v smislu objave v Škofijskem listu 1924, str. 111;
- b) pisarniške takse ordinariata, ki se plačujejo v gotovini za podeljene razne dispenze;
- c) rimske takse, ki se plačujejo v gotovini za podeljene dispenze sv. stolice.

12. Morebitne težave in nejasnosti, ki bi se pojavile pri uporabi Pravilnika o cerkvenih kolkih (glede tarife in pod.) naj župni (matični) uradi v čim konkretniji obliki sporoče pismeno škofijskemu ordinariatu, da bo o njih izdal pojasnilo oz. rešitev po odredbi čl. 20 Pravilnika.

† Gregorij,
škof.

ODNA IN UNIVERZITETNA
KNJŽNICA

